

Az 1986. év KAÁN KÁROLY- emlékérmesei

KALÁCSKA JÁNOS
erdésztechnikus,

a Bernecebaráti „Börzsöny” Mg. Termelőszövetkezet erdészeti fő-ágazatvezetője. Két évig volt a Váci Állami Erdőgazdaságban a termelőszövetkezetek szakirányító erdésze, majd 1968-tól három termelőszövetkezet önálló erdőgazdálkodását vezeti. Úttörőként, rendkívül nehéz körülmények között, 1300 ha erdőterületen irányítja a fakitermelést, sikeresen újítja fel a véghasználati területet. Mezőgazdasági művelésre nem alkalmas területeken fásít, erdőt telepít. Termelőszövetkezeti erdőgazdálkodásának összegezett tevékenysége: 75 000 m³ fakitermelés, 270 ha eredményes erdőfelújítás, 3140 ha erdőtelepítés, melyből 200 ha a nemesnyár.

DR. VÁRADI GÉZA
erdőmérnök,

c. egyetemi docens, a MEM Erdészeti és Faipari Hivatal hivatalvezető-helyettese. Szolgálatát 1957-ben, a Veszprémi Állami Erdőgazdaságban kezdte, majd az Országos Erdészeti Főigazgatóságra került. Innen 1960-ban az Országos Terv-

hivatalba helyezték és itt dolgozott az Erdészeti és Faipari Hivatal megalakulásáig, 1979-ig.

Érdeme az éves, közép- és hosszú távú fagazdasági tervek kidolgozása, nem kevésbé a megvalósulásukat lehetővé tevő feltételek kimunkálása. Jelenleg jelentős szerepe van az ágazati koncepciók, a gazdaságirányítás ágazati rendszerének kimunkálásában, a közgazdasági gondolkodásmód alakításában.

Hivatali elfoglaltsága mellett sikeresen irányította hosszú éveken át a MEM Mérnök- és Vezető-továbbképző Intézetben az erdészeti és faipari szakot. Úttörő munkásságot fejtett ki az erdészeti szakmunkásképzés terén.

DR. SOPP LÁSZLÓ
erdőmérnök,

a mezőgazdasági (erdészeti) tudomány kandidátusa, nyugdíjas. Kereken 40 évet töltött aktív szolgálatban. 1937—1949 között a váci püspöki uradalom erdőgondnokságát vezette, ezt követően az Országos Tervhivatal főelőadójaként, jelentős része volt az erdőgazdaság I. öt éves tervének kidolgozásában. 1951-ben áthelyezték az akkor utolsó helyen állt Fejér Megyei Erdőgazdasági Egyesülés főmérnökének, amely az év végén már első helyre került és SZOT-vándorzászlót nyert.

1953-tól, közel negyedszázadon át, részben az Erdészeti Tudományos Intézetben, részben az Állami Élelmiszer-minősítő Intézetben tudományos kutatást folytatott. Állományszerkezet és fatömeg, fa-termésvizsgálatokban alkotott kiemelkedőt és a gyakorlat számára nélkülözhetlent. 100 fatömegtáblát és 13 fatermési táblát állított össze. Munkásságát 1970-ben először, majd 1974-ben bővítetten megjelent könyvében foglalta össze.